

Kommunernas regelöversyn utifrån tjänstedirektivet

En vägledning

Kommerskollegium
National Board of Trade

Kommerskollegiums EU-helpdesk

Telefon: 08-690 49 80

E-post: euhelpdesk@kommers.se

Kommerskollegium är den myndighet i Sverige som ansvarar för frågor som rör utrikeshandel och handelspolitik. Vår främsta uppgift är att främja frihandel och klara spelregler för den internationella handeln. Vi arbetar också för en effektiv inre marknad och ett öppet, starkt multilateralt handelssystem med fortsatta handelspolitiska liberaliseringar. I vårt uppdrag strävar vi efter goda handelsmöjligheter på tre nivåer: på EU:s inre marknad, mellan EU och omvärlden samt globalt, framförallt inom ramen för världshandelsorganisationen WTO.

Som expertmyndighet förser vi regeringen med besluts- och förhandlingsunderlag inom handelsområdet. Det handlar såväl om löpande underlag för aktuella handelsförhandlingar som långsiktiga strukturella analyser. Våra utredningar och rapporter

syftar till att öka kunskapen om handelns betydelse för samhällsekonomin och för en global hållbar utveckling.

Kommerskollegium har också verksamhet som riktar sig mot företag. Exempelvis finns på kollegiet SOLVIT-center som hjälper företag och privatpersoner som stöter på handelshinder på EU:s inre marknad. Kansliet för Sveriges råd för handelsprocedurer, SWEPRO, finns också under vårt paraply.

I vår roll som handelsmyndighet ingår dessutom att ge stöd till utvecklingsländer genom handelsrelaterat utvecklingssamarbete. På kollegiet finns också kontaktpunkten Open Trade Gate Sweden som bistår exportörer från utvecklingsländerna i deras handel med Sverige och EU.

www.kommers.se

Regelöversyn i syfte att underlätta tjänstehandel

Inom EU gäller fri rörlighet för tjänster. I praktiken innebär det att företag som vill sälja tjänster ska kunna etablera sig eller sälja sina tjänster fritt på EU:s inre marknad. För Sveriges del betyder det att svenska myndigheter och kommuner har den viktiga uppgiften att värna den fria tjänstehandeln genom att skapa bättre förutsättningar för tjänsteföretagen och deras fria rörlighet.

För att tydliggöra den fria rörligheten för tjänster har EU beslutat om ett tjänstedirektiv¹. EU:s tjänstedirektiv syftar till att få tjänstehandeln i EU att fungera bättre genom att regelverken i de olika EU-länderna blir mer förutsägbara. Dessutom är det tänkt att sådant som företag upplever som administrativt krångel ska minska.

Direktivet genomfördes i svensk rätt genom lagen och förordningen om tjänster på den inre marknaden². Samtidigt genomfördes en översyn av lagar och förordningar på regeringskansliet och föreskrifter på myndighetsnivå. Justeringar och ändringar gjordes i de fall regelverket stred mot direktivet.

På kommunal nivå är det varje kommuns ansvar att själv se över sina regler och se till att de stämmer överens med lagen om tjänster på den inre marknaden (tjänstelagen) och tjänstedirektivet. Regler och krav som inte gör det bör ändras eller tas bort.

I den svenska tjänstelagen och i tjänstedirektivet nämns ett antal grundläggande EU-rättsliga principer som medlemsländerna och deras myndigheter och kommuner måste ta hänsyn till när de ställer krav på tjänsteföretag och fattar beslut om tillstånd. Det handlar bland annat om icke-diskriminering, nödvändighet och proportionalitet.

Icke-diskriminering innebär att det inte får ställas sådana krav som blir diskriminerande för ett utländskt företag i förhållande till ett inhemskt företag.

Principen om nödvändighet innebär att krav måste kunna motiveras utifrån vissa för samhället väsentliga allmänintressen som exempelvis allmän ordning, allmän säkerhet, miljöskydd och folkhälsa.

Proportionalitet innebär att de krav som kommunen ställer måste vara lämpliga för att uppnå det mål som eftersträvas med kraven. Om det går att uppnå samma mål med ett mindre betungande krav ska det mindre betungade kravet användas.

Den här vägledningen syftar till att fungera som en metodhjälp för kommunerna att se över sina regler och se till att dessa inte strider mot tjänstelagen och tjänstedirektivet. Det innebär att sådana krav som påverkar tjänsteverksamhet måste identifieras. Vidare måste en bedömning göras om dessa krav uppfyller principerna om icke-diskriminering, nödvändighet och proportionalitet. Den bifogade checklistan längst bak i dokumentet visar varje steg i vägledningen och kan också fungera som stöd vid regelöversynen.

Att se över och i vissa fall ändra reglerna gör inte bara att kommunen försäkras sig om att dess regler följer gällande rätt. I förlängningen kan det också leda till att det blir mer attraktivt för företag att etablera sig i kommunen och därmed bidra till tillväxten. Eftersom motsvarande regelöversyn också görs i andra länder förbättras även möjligheterna för näringslivet i kommunen att expandera sin verksamhet inom EU.

Mer information om hur tjänstelagen och tjänstedirektivet påverkar kommunerna finns i vår publikation Tjänstedirektivet – Så påverkas myndigheter och kommuner. Vill du veta mer om EU-rättens tillämpning på den kommunala nivån? Läs då vår Inremarknadsguide för kommuner. Båda publikationerna och denna vägledning kan laddas ned via vår webbplats

www.kommers.se/publikationer

Kommerskollegium hjälper gärna till och svarar på frågor om tjänstedirektivet genom den särskilda helpdesk som vi inrättat för myndigheter och kommuner. Den nås på telefon 08-690 49 80 och genom e-post till euhelpdesk@kommers.se.

Vägledning – så går regelöversynen till

I. Identifiera kommunala krav på tjänsteverksamhet

Gå igenom det kommunala regelverket i syfte att hitta eventuella krav på tillståndsförfaranden eller andra krav som rör tillträde till eller utövande av tjänsteverksamhet³. För att en verksamhet ska anses vara en tjänst måste verksamheten utövas av ett företag eller en egenföretagare som inte är knuten till ett anställningsavtal. Verksamheten ska också utföras mot någon form av ekonomisk ersättning.

De dokument på kommunal nivå som kan bli aktuella för översyn är sådana som kan uppfattas som normgivande och där kommunen har tillsynsansvar och/eller ansvar för anmälnings- och tillståndsärenden. Det rör sig således om bl.a. kommunala föreskrifter, riktlinjer, policydokument och anvisningar. Även krav i icke-bindande dokument som rekommendationer eller olika typer av informationsmaterial bör ses över. I samband med att

tjänstedirektivet genomfördes i Sverige identifierades ett antal förfaranden som omfattas av tjänstedirektivet och tjänstelagen, som kommunerna ansvarar för. Listan nedan är inte uttömmande och kommunerna kan i sin regelöversyn komma att upptäcka flera förfaranden.

II. Kontrollera att kravet omfattas av tjänstelagen och tjänstedirektivet

Ett flertal exempel på tjänster som omfattas av lagen och direktivet ges i direktivets inledande skäl (skäl 33), till exempel:

- Tjänster inom detalj- och grossisthandel med varor och tjänster
- Tjänster inom torghandel
- Tjänster som erbjuds av fritidsanläggningar såsom idrottsanläggningar och nöjesparker
- Tjänster inom byggverksamhet

Kommunala förfaranden som omfattas av lagen och direktivet

- Ansökan om bygglov, rivningslov, marklov
- Anmälan till tillsynsmyndigheten innan byggnadsarbete påbörjats eller verksamheten tas i drift
- Ansökan om behörighet för funktionskontroll av ventilationssystem
- Tillstånd för hantering av brandfarliga och explosiva varor
- Medgivande/tillstånd för fastighetsägare att rengöra fast förbränningsanläggning (sotning)
- Tillstånd för servering av spritdrycker, vin och starköl
- Anmälan av försäljning av öl samt anmälan av servering av öl
- Anmälan av försäljning av tobaksvaror
- Ansökan om registrering/godkännande av livsmedelsanläggning
- Tillstånd till förvärv av fastighet som är taxerad som hyreshusenhet
- Tillstånd för tillfällig försäljning av vissa varor (gatuförsäljning)
- Ansökan om torgplats/markupplåtelse
- Ansökan om tillstånd att disponera mark för tivoli, idrottsevenemang m.m.
- Ansökan om tillstånd för djurhållning inom område med detaljplan eller områdesbestämmelser
- Anmälan för verksamhet där allmänheten yrkesmässigt erbjuds hygienisk behandling som innebär risk för blodsmitta (vid tatuering, fotvård m.m.)
- Anmälan av bassängbad som är upplåtna åt allmänheten eller annars används av många
- Ansökan för bedrivande av barnomsorg, hemtjänst och äldreomsorg i privat regi

- Tjänster inom hotell, restaurang och catering
- Privatfinansierad utbildning som inte finansieras av skattemedel
- Privata hushållstjänster (som städtjänster, tjänster utförda av privata barnskötare eller trädgårdstjänster)

I lagens 2 § och direktivets artikel 2 räknas de tjänsteverksamheter upp som **inte** omfattas av lagen eller direktivet. Exempel är:

- Icke-ekonomiska tjänster av allmänt intresse, såsom skattefinansierade tjänster inom grundskolan
- Bemanningstjänster, dvs. tjänster som gäller uthyrning av arbetskraft (rekryterings-tjänster omfattas däremot av direktivet)
- Tjänster inom hälso- och sjukvården samt läkemedelstjänster om de utförs av yrkesverksamma personer i syfte att bedöma, bibehålla och återställa patienters hälsotillstånd (undantaget gäller bara reglerade vårdyrken i den medlemsstat där tjänsterna utförs och omfattar både offentliga och privata tjänster)
- Sociala tjänster som erbjuds av stat, landsting eller kommun eller som utförs av privata tjänsteleverantörer på uppdrag av dessa aktörer. Det kan röra

sig om stöd till behövande familjer samt barn-omsorgs- och äldreomsorgstjänster.

I direktivets artikel 17 listas ytterligare några tjänsteverksamheter som undantas från direktivets tillämpningsområde, till exempel:

- vattendistribution
- vattenförsörjning
- hantering av avloppsvatten
- avfallshantering

Undantagen i artikel 17 gäller bara då tjänsteverksamheten utförs på tillfällig basis. Om verksamheten däremot utförs av företag som vill etablera sig i Sverige omfattas de inte av undantagen (skillnaden mellan etablering och tillfällig tjänsteutövning, se faktarutan nedan).

Krav som inte behöver ses över är:

- Krav på tjänster som regleras i andra EU-direktiv. Exempel på sådana är krav vid offentlig upphandling.
- Krav i dokument utan relevant koppling till lagen och direktivet. Exempel kan vara en kommuns klotterpolicy.

Skilj mellan krav på etablering och krav på tillfällig tjänsteutövning

Etableringsfriheten är tillsammans med rätten att fritt sälja tjänster över EU:s gränser tjänstedirektivets två viktigaste hörnstenar. I direktivet görs en klar åtskillnad mellan dessa två principer, som regleras i direktivets kapitel 3 och 4. Etableringsfriheten medför en rätt för företag att etablera sig i det egna landet eller ett annat land, oavsett om de gör det genom att starta ett nytt företag, bilda dotterbolag eller filial till ett redan befintligt företag. Rätten att fritt sälja tjänster innebär att om ett företag vill sälja sina tjänster på tillfällig basis i en annan medlemsstat ska den staten garantera företaget möjlighet att fritt få tillträde till och utöva tjänsteverksamheten inom sitt territorium.

Skillnaden mellan etablering och tillfällig tjänsteutövning har klargjorts i EU-domstolens rätts-

praxis. Denna skillnad fastställs separat för varje enskilt fall och faktorer som varaktigheten, regelbundenheten, periodiciteten och kontinuiteten för hur tjänsterna säljs är avgörande. Domstolen har konstaterat att det inte går att tillämpa allmänna tidsgränser för att avgöra skillnaden.

För etablering krävs att en ekonomisk verksamhet drivs genom en fast verksamhetspunkt under en obegränsad tid. Verksamheten ska ha en viss integration i en medlemsstats ekonomi, exempelvis genom att företaget har skaffat sig kunder i den staten och stadigvarande har ett verksamhetssäte som bas. Det avgörande kriteriet för att en verksamhet ska anses vara tillfällig tjänsteutövning är att tjänsteutövarens deltagande i det ekonomiska livet i den medlemsstat där denne tillfälligt säljer tjänsten inte är stadigvarande och kontinuerligt.

III. Kontrollera om kravet är förenligt med tjänstelagen och tjänstedirektivet

När det rör sig om krav på tillstånd för att få tillträde till eller få utöva tjänsteverksamhet ska de regler för handläggning av tillståndsförfaranden som beskrivs i **A** (nedan) beaktas. Krav som endast berör tjänsteföretag som vill etablera sig ska granskas enligt **B**. Krav på företag som säljer sina tjänster tillfälligt i Sverige ska granskas enligt **C**. De flesta krav kan troligen komma att påverka både etableringar och tillfällig tjänsteutövning och ska således granskas enligt **B** och **C**.

A. Regler för handläggningen av tillstånd

Tjänstedirektivet innehåller regler för handläggningen av tillstånd. Att begära att företaget ska ansöka om tillstånd är en av de vanligaste formaliteterna som tillämpas på tjänsteföretag i medlemsstaterna. Krav på tillstånd utgör en begränsning av etableringsfriheten och tas upp under direktivets kapitel 3, som reglerar etableringsfriheten för tjänsteutövare. Kommunerna måste därför se över sina befintliga tillståndsförfaranden och se till att dessa är förenliga med artiklarna 9–13 i tjänstedirektivet.

Artiklarna är tillämpliga på alla förfaranden där en tjänsteutövare måste vända sig till en myndighet för att få ett formellt eller ett indirekt beslut om att få tillträde till eller utöva en tjänsteverksamhet, såsom ansökan om bygglov eller ansökan om tillstånd för servering av alkohol.

Krav på tillstånd för att bedriva en tjänsteverksamhet får ställas endast om kravet

- inte är diskriminerande för en tjänsteutövare (icke-diskriminering)
- är motiverat av tvingande hänsyn till allmänintresset (nödvändighet) och
- om målet med kravet inte kan uppnås med en annan, mindre betungande åtgärd (proportionalitet).

Genom att uppfylla nämnda kriterier anses kravet vara förenligt med det så kallade EU-rättstestet. De tre olika kriterierna i EU-rättstestet beskrivs närmare i avsnitt B nedan.

Krav som ställs för att tillstånd ska kunna beviljas ska, utöver kriterierna för EU-rättstestet, också uppfylla ett antal kriterier som gör tillståndsförfarandet mer förutsebart och öppet samt mindre betungande för tjänsteutövaren. Villkoren ska vara

- tydliga
- objektiva
- offentliggjorda i förväg
- öppna för insyn och
- tillgängliga.

Det är därför viktigt att villkoren är lättåtkomliga för de som söker tillstånd, till exempel genom att information om tillståndsförfarandet finns på kommunens hemsida.

Krav för beviljande av tillstånd får inte ställas på en tjänsteutövare som redan har uppfyllt ett sådant likande krav i en annan EU-medlemsstat. Avslag på ansökan eller återkallande av ett tillstånd ska motiveras och ska kunna överklagas.

Normalt sett får tillstånd som rör etablerad tjänsteverksamhet inte vara tidsbegränsade. Vissa undantag finns dock i fall då tillståndet t.ex. förnyas automatiskt eller då en begränsad varaktighet är motiverat av tvingande hänsyn till allmänintresset (begreppet beskrivs i avsnitt B nedan).

En ansökan ska behandlas så snart som möjligt eller inom en rimlig tid som fastställts och offentliggjorts i förväg av myndigheten för tillståndsgivning. Tidsfristen börjar löpa då alla handlingar har lämnats in av sökanden. Myndigheten kan förlänga tidsfristen under pågående handläggning en gång och under begränsad tid, om det är nödvändigt med hänsyn till ärendets karaktär. Förlängningen och dess varaktighet ska motiveras och meddelas till den sökande innan den ursprungliga tidsfristen löpt ut. Beslut om förlängning av tidsfristen kan inte överklagas. Om inget annat meddelats inom den tidsfrist som fastställts eller förlängts ska ansökan om tillstånd anses beviljad. Denna så kallade princip om tyst beviljande följer av direktivets artikel 13.4.

Det finns situationer då ett annat förfarande än tyst beviljande kan användas av myndigheterna. Det är främst när det är motiverat av tvingande hänsyn till allmänintresset (begreppet beskrivs i

avsnitt B nedan). Vid tillståndsförfaranden som grundar sig på alkohollagstiftningen är det exempelvis nödvändigt att en fullständig prövning görs för att försäkra sig om att den sökande uppfyller de krav som ställs till skydd för folkhälsan.

Det krävs alltid mottagningsbevis

Kommunen måste vid varje ansökan om tillstånd och även vid förfaranden som undantas från tyst beviljande, bestämma en tidsfrist och så snart som möjligt skicka mottagningsbevis till sökanden. Mottagningsbeviset ska innehålla information om:

- vilken tidsfrist som gäller
- möjligheterna till rättslig prövning, och
- att tillståndet i förekommande fall får anses beviljat om inget annat meddelats inom den angivna tidsfristen.

B. Krav som berör etablerade tjänsteutövare

Tjänsteutövare som vill etablera sig i en medlemsstat kan, förutom krav på tillstånd, möta även andra krav som inverkar på tillträdet till och utövandet av tjänsteverksamhet. Alla krav ska vara förenliga med EU-rättstestet och får alltså inte strida mot något eller några av kriterierna icke-diskriminering, nödvändighet eller proportionalitet.

Att ett krav är diskriminerande innebär att kravet direkt eller indirekt leder till en särbehandling av en utländsk tjänsteutövare jämfört med en svensk sådan, på grundval av tjänsteutövarens nationalitet eller var företaget har sitt säte. Det kan till exempel röra sig om krav på att tjänsteutövare ska ha särskilda ID-handlingar som inte krävs av landets medborgare.

Begreppet tvingande hänsyn till allmänintresset har utvecklats i EU-domstolens rättspraxis och används för att beskriva nödvändighetskriteriet. Domstolen har i ett antal fall konstaterat att ett nationellt krav som ställs på en utländsk aktör som vill utöva sin rätt till fri rörlighet kan vara nödvändigt eftersom kravet är motiverat utifrån hänsyn till något allmänintresse. Några exempel på sådana allmänintressen är allmän ordning, allmän säkerhet, folkhälsa, miljöskydd, skydd av stadsmiljön, konsumentskydd, arbetarskydd, djurskydd, det upphovsrättsliga skyddet, främjande av ett nationellt språk

och bevarandet av det nationella historiska och konstnärliga kulturarvet. Fler allmänintressen räknas upp i skäl 40 och artikel 4.8 i tjänstedirektivet.

Även om ett krav inte är diskriminerande och kan motiveras av skäl som rör allmänintresset är det i sista hand bedömningen om kravets proportionalitet som avgör om tillämpningen av kravet ska anses vara förenligt med tjänstedirektivet. Ett krav är proportionerligt när det inte går längre än vad som är nödvändigt för att uppnå det mål som eftersträvas med kravet. Det ska vidare inte vara möjligt att ersätta kravet med en annan mindre betungande åtgärd som skulle kunna leda till samma resultat.

I direktivets artikel 14 finns en lista på förbjudna krav som inte får ställas på företag som vill etablera sig i Sverige. Det får exempelvis inte ställas några krav på att tjänsteutövaren och dess personal ska vara bosatta på landets territorium. Det får heller inte ställas krav på den sökande att visa ett det finns ett ekonomiskt behov eller efterfrågan på marknaden för den speciella tjänsten.

I direktivets artikel 15.2 tas ett antal krav upp som, om de finns i kommunens regelverk, också ska utvärderas utifrån kriterierna för EU-rättstestet. Dessa krav är inte så vanligt förekommande men det är ändå viktigt att kontrollera om sådana krav finns i kommunens regelverk. Några exempel är krav som innebär en skyldighet för tjänsteutövaren att ha en viss juridisk form, krav som rör företagets kapitalinnehav och krav på ett visst antal anställda.

C. Krav som berör tjänsteutövare som säljer tjänster tillfälligt

Rätten att fritt sälja tjänster över gränserna i EU gäller för de tjänsteutövare som inte är etablerade i den medlemsstat där tjänsten säljs och ska garanteras tjänsteutövarna i största möjliga mån. Om det ändå ställs kommunala krav för tillträde till eller utövande av en gränsöverskridande tjänsteverksamhet, ska dessa krav, liksom vad som gäller för krav på etableringar, respektera principerna om icke-diskriminering, nödvändighet och proportionalitet och därmed klara EU-rättstestet.

Det finns emellertid en väsentlig skillnad mellan EU-rättstestet som tillämpas på tillfällig tjänsteutövning och det som gäller för etableringar. Skillnaden ligger i nödvändighetskriteriet. Krav på eta-

bleringar kan motiveras av alla de skäl som enligt EU-domstolens praxis hänförs till allmänintresset och som i det aktuella fallet kan komma i fråga. Krav på tillfällig tjänsteutövning kan däremot enbart motiveras med de fyra skäl som räknas upp i tjänstedirektivets artikel 16.1 och 16.3 som är allmän ordning, allmän säkerhet, folkhälsa och miljöskydd. Här går alltså inte att motivera krav utifrån grunder som till exempel arbetstagar skydd, konsumentskydd och djurskydd.

IV. Oförenliga krav ska ändras eller tas bort medan förenliga krav ska anmälas

Om det konstateras att ett krav är oförenligt med tjänstelagen och tjänstedirektivet ska kravet anpassas till lagen och direktivet genom att ändras eller upphävas. Om det istället bedöms att kravet uppfyller lagens och direktivets kriterier och därmed är förenligt med dessa ska det anmälas till Europeiska kommissionen. Anmälningssplikten följer av tjänstedirektivet och omfattar nya krav eller förändringar av befintliga krav som medlemsstaterna ställer för tillträde till eller utövande av tjänsteverksamhet. För krav på etableringar ska anmälan ske enligt artikel 15.7 i direktivet medan krav som ställs på tillfälliga tjänsteutövare anmäls enligt artikel 39.5. Vid anmälan ska även skälen till kravet anges. Kommerskollegium är den myndighet som hanterar anmälningar till kommissionen enligt tjänstedirektivet. Anmälan görs därför till Kommerskollegium som vidarebefordrar den till kommissionen.

Exempel

EU-rättstest av krav på serveringstillstånd (bygger på ett fiktivt fall)

Upptäckt krav: I en kommunal anvisning med villkor för serveringstillstånd upptäcktes ett krav på utdrag ur Bolagsverkets bolagsregister. Utdraget är avsett att visa vilka uppdrag en ägare eller annan företrädare för ett bolag, som ansöker om serveringstillstånd, har eller har haft i olika företag eller föreningar. Utdraget ska innehålla information som omfattar de senaste tio åren. Även företrädares inblandning i eventuell tidigare konkurs ska redogöras för enligt kravet.

Prövning (utifrån vår bedömning; domstol avgör i sista hand): Tjänstedirektivet är tillämpligt på tillståndskravet eftersom det reglerar tillträde till verksamhet inom exempelvis restaurangbranschen. Kravet kan påverka både etableringar och tillfällig tjänsteutövning.

– **Diskriminerande?** Endast utdrag ur Bolagsverkets bolagsregister efterfrågas och inte från en jämförlig myndighet i ett annat medlemsland. För ett utländskt företag som inte är registrerat i Sverige blir det omöjligt att uppfylla kravet. Det kan röra sig om diskriminering på grundval av nationalitet.

– **Nödvändigt?** Syftet med kravet i anvisningen är bl.a. att utreda sökandens lämplighet mot bakgrund av dennes tidigare verksamhet och anvisningen är baserad på alkohollagen. Man kan tänka sig att kravet kan motiveras av ett allmänt intresse, till exempel folkhälsan.

– **Proportionerligt?** Det skulle antagligen vara tillräckligt att utdraget innehåller information från en kortare tid än tio år för att tillgodose syftet med kravet. Tidsvillkoret på tio år kan därför troligen vara oproportionerligt.

Slutsats: Även om kravet kan vara objektivt motiverat med hänsyn till folkhälsan kan det vara både diskriminerande och oproportionerligt och måste, om så är fallet, ändras eller upphävas.

Åtgärd: Ett sätt att undvika den diskriminerande effekten skulle kunna vara genom en tilläggsbeskrivning i anvisningen som anger att även registerutdrag från andra länder inom EES-området (EU-länderna samt Norge, Island och Liechtenstein) kan godtas i det aktuella fallet. Tidsperioden som ett registerutdrag ska omfatta kan dessutom kortas.

Checklista

Kommunernas regelöversyn enligt tjänstelagen (TL) och tjänstedirektivet (TD)

I. Identifiera kommunala krav på tjänsteverksamhet

Det ska röra sig om krav på:

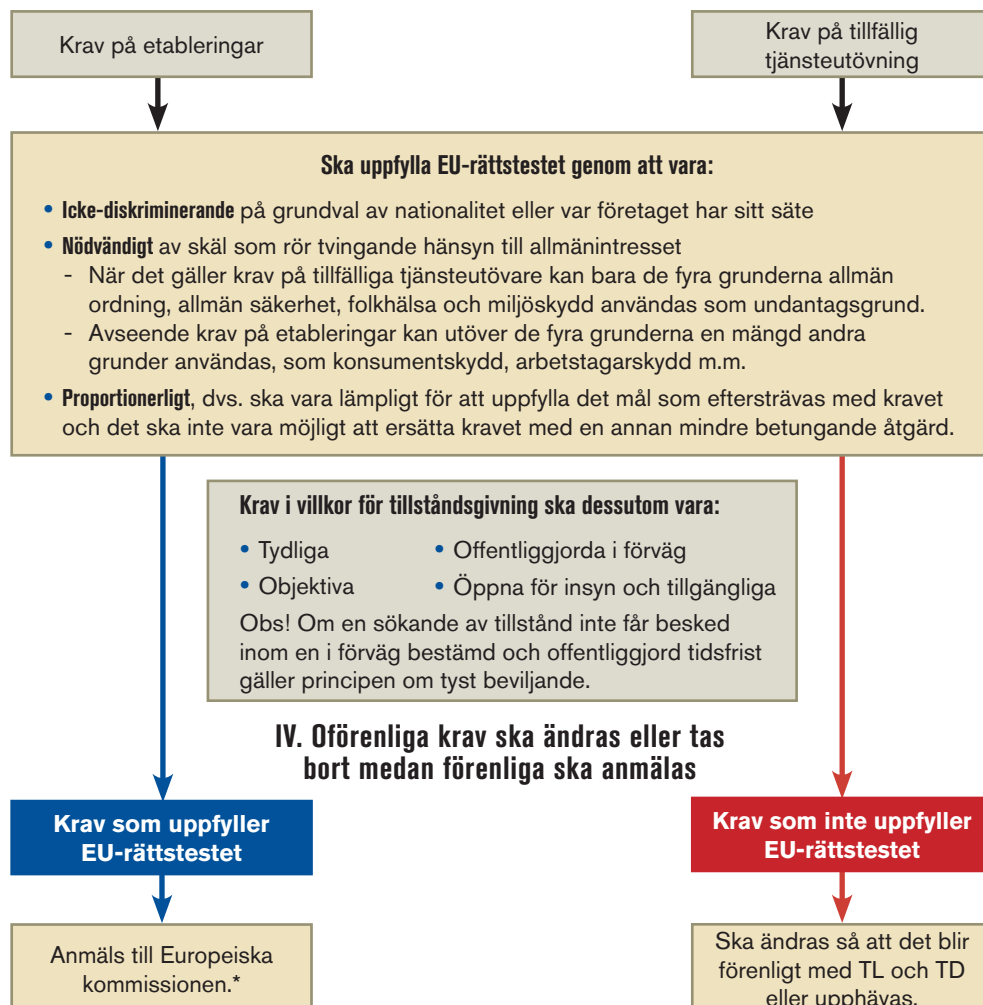
- tillträde till eller utövande av tjänsteverksamhet
- i kommunala dokument som föreskrifter, riktlinjer, policydokument eller anvisningar
- inom områden där kommunen har tillsynsansvar och/eller ansvar för anmälnings- och tillståndsärenden

Obs! Även krav i icke-bindande dokument, som rekommendationer, ska ses över.

II. Kontrollera om kravet omfattas av TL och TD

- Exempel på tjänster som omfattas: byggbranschen, detalj- och torghandel samt hotell- och restaurangbranschen
- Exempel på tjänster som inte omfattas: hälso- och sjukvårdstjänster, bemanningstjänster och sociala tjänster som erbjuds av kommunen (t.ex. barnomsorg)

III. Kontrollera om kravet är förenligt med TL och TD

* Detta gäller åtta i TD uppräknade typer av krav på etableringar och alla krav på tillfällig tjänsteutövning.

Mer information

Källor med länkhänvisningar

Lag (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden:
www.riksdagen.se/webbnav/index.aspx?nid=3911&bet=2009:1079

Förordning (2009:1078) om tjänster på den inre marknaden
www.riksdagen.se/webbnav/index.aspx?nid=3911&bet=2009:1078

Propositionen om genomförandet av tjänstedirektivet (2008/09:187), tjänstedirektivet som bilaga 1:
www.regeringen.se/sb/d/11558/a/127019

Kommissionens handbok om genomförandet av tjänstedirektivet:
http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/services-dir/guides/handbook_sv.pdf

Användbara webbsidor och elektroniska publikationer

Tjänstedirektivet på regeringens webbplats:
www.regeringen.se/tjanstedirektivet

Tjänstedirektivet på Kommerskollegiums webbplats:
www.kommers.se/tjanstedirektivet

Tjänstedirektivet på kommissionens webbplats:
http://ec.europa.eu/internal_market/services/services-dir/index_en.htm

Kommerskollegiums inre marknadsguide för kommuner:
www.kommers.se/imguidenkommuner

Denna vägledning går att ladda ner på:
www.kommers.se/regeloversyn

Noter

- 1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden.
- 2 Lagen (2009:1079) och förordningen (2009:1078) om tjänster på den inre marknaden. Lagen och förordningen återger tjänstedirektivets bestämmelser i valda delar. Vid behov kan vägledning om hur lagen och förordningen ska tolkas sökas i direktivet, förarbetena till lagen (Ds 2008:75 och Proposition 2008/09:187), EU-domstolens rättspraxis och Europeiska kommissionens handbok om genomförandet av tjänstedirektivet. Se länkar under "Mer information".
- 3 Begreppen *tillträde till* och *utövande av* används i flera av direktivets artiklar, t.ex. art 9,15–16.

Kommerskollegiums EU-helpdesk

Telefon: 08-690 49 80

E-post: euhelpdesk@kommers.se

Kommerskollegium
National Board of Trade

Box 6803, S-113 86 Stockholm, Sweden
Phone +46 8 690 48 00 Fax +46 8 30 67 59
E-mail registrator@kommers.se www.kommers.se